

Record

Un any es compleix avui de la mort del nostre estimat amic senyor Artur Vinardell i Roig. Era un dia dolç i assolellat. Alguns amics i companys, fidels a l'amistat, desfilàrem silenciosament davant del cadàver del vell periodista republicà. Vinardell, etern inconformista, restava sol, ben sol, en aquella "solitud" que ell mateix havia evocat en una de les seves poesies. Passarà el temps, i la seva noble silueta perdurà en el record dels qui el tractàrem íntimament.

Vinardell era un valor gironí. Tenia, sens dubte, com tothom, les seves qualitats i els seus defectes. Recordem les seves qualitats. Per damunt de tot, fou un gran treballador. Treballà des dels primers anys de la seva joventut fins pocs dies abans de morir. Treballà a Girona i en el seu exili de París. Innombrables mostres de les seves activitats literàries i periodístiques trobaríem a la vella "Publicidad", a "El Demócrata", periòdic que ell fundà i dirigí a la nostra ciutat, a "El Diluvio", a L'AUTONOMISTA i els seus Suplements Literaris i, com a iraductor acurat, a prestigioses revistes mèdiques de París. Conreà la poesia en castellà i en català. Fou, joveníssim, un dels col·laboradors de la "Revista de Gerona" i de l'Associació Literària, els darrers supervivents de les quals foren el metge i bibliòfil doctor Josep Pascual i el poeta Pere de Palol. Tractà amb facilitat de temes literaris, artístics, polítics i àdhuc científics. Publicà, a les darreries de segle, un llibre — *España en París* —, en el qual donà a conèixer alguns dels artistes catalans — Miquel Blai, entre ells —, que s'obrien pas amb

llurs obres a la capital francesa. Tingué mots d'encoratjament per als joves. La seva modesta llar parisenca era acollidora per a tots els catalans. Empordanès, fill de La Bisbal, estimava Girona, es sentia gironí per damunt de tot, i en les seves velleses, cansat de lluitar, treballà per tornar entre nosaltres: a aquesta circumstància es deu la fundació de la Biblioteca Municipal, que, amb totes les seves deficiències, no ha deixat de prestar aquests darrers anys un bon servei a la cultura gironina i ha estat el fonament de la Biblioteca Popular de la Generalitat, que avui, en plena guerra, està en vies d'organització.

Potser algú recordarà que Artur Vinardell era un home que es preocupava excessivament d'ell mateix; que parlava i escrivia sovint *ex cathedra*; que donava per veritats inconcuses, sobretot en política, coses que segurament eren discutibles; que solia defensar amb passió els seus punts de vista... En el fons, però, Vinardell, romàntic i cavalleresc, home d'una altra època, tenia un cor d'infant.

La seva adhesió als ideals republicans fou invariable, a prova de decepcions i desenganys. Fidel a la República i a la Llibertat, des dels primers moments de la sublevació militar va creure en la victòria republicana; i estem segurs que amb aquest íntim convenciment, que ara fa un any no podia ésser fonamentat com ho és avui — en què la República comença a ésser mestressa dels seus destins, amb admiració de tots els pobles democràtics del món — va cloure els ulls per sempre...

CARLES RAHOLA

Però quan la Pàtria és invadida per uns nous bàrbars que actuen en complicitat d'indígenes renegats, el més gran honor d'un pacifista, d'un home que sent i estima totes les coses que el volten, és el d'ésser soldat, defensor amb les armes a la mà, del que fins aquell moment havia defensat solament amb la intel·ligència.

En la guerra que hem estat empesos, la més cruenta registrada fins a la data, tots hi tenim el nostre lloc. Qui a la vanguardia amb el fusell a la mà, qui en els llocs de responsabilitat organitzant i estructurant la vanguardia o la reraguarda.

La guerra no té entranyes. La guerra converteix amb lluitador l'home més pacifista, en heroi al més covard, en conscient al més mánat de consciència si se sent cobert per la bandera de la raó, de la justícia i de la llibertat.

EL TÍTOL MES PREUAT PER A TOT CIUTADÀ EN TEMPS DE GUERRA ES EL DE SOLDAT.

I quan la guerra, és com la que estem sostenint en aquests moments, una guerra totalitària, de tots contra tots, no hi caben els tremes mitjans. Amb nosaltres o contra nosaltres. Els tebis, els que d'una manera balada volen que la guerra s'acabi "sigui com sigui", els que malparlen de la guerra perquè voldrien que aquesta es desenvolupés al seu gust, els que a reraguarda s'exclamen perquè els cal suportar unes privacions normals en tota guerra i infinitament inferiors a les que a guanta tot combatent en actiu, aquests són feixistes emboscats, components de la cinquena columna conscients o inconscients, contra els quals cal una actuació enèrgica per tal de demostrar-los que les vicissituds d'una guerra, i més d'una guerra d'invasió internacional com aquesta, exigeix un lúmul d'adversitats que tots, absolutament tots, ens hem d'esforçar en superar amb la nostra voluntat i amb el nostre entusiasme.

Estem lluitant per la llibertat de la Península Ibèrica i som una peça d'aquest gran tauler internacional d'escacs. La pèrdua, per part nostra, d'aquesta guerra, seria una baixa sensible a la partida que tot el món està lliurant. Feixisme i antifeixisme.

RESUMINT: El màxim honor de tot ciutadà en temps de guerra, és ésser un lluitador.

BRAND

Girona, Gener del 1938.

AQUEST NÚMERO HA ESTAT VISAT PER LA PRÈVIA CENSURA

Important reunió d'Alcaldes a Cassà de la Selva

Tal com vàrem anunciar, va tenir lloc ahir diumenge, a les onze del matí, una interessant reunió de's alcaldes de Palamós, Palafrugell, Caldes de Malavella, Guixols, Cassà de la Selva, Tossa, Castell d'Aro i altres per a tractar de diversos assumptes i que afecten a la vida municipal de llurs respectives poblacions.

En primer lloc va parlar-se i estudiar el greu problema de la indústria surotapera amb les causes, que la motiven i el procediment per trobar una solució satisfactòria.

Va concretar-se que era d'imprescindible urgència que el Govern donés els corresponents permisos d'exportació de les matèries elaborades del suro i que a fi de controlar degudament les esmentades exportacions caldria anar a la responsabilització dels Ajuntaments per

controlar la qualitat de les mercaderies i privar així l'evasió de divises.

Vist que, amb la cotització actual de la moneda, és gairebé impossible aguantar l'estat actual de l'indústria esmentada, va acordar-se demanar al govern una prima a l'exportació.

Finalment va acordar-se redactar un document elevat al govern explicant-li detalladament l'estat actual de la indústria i les solucions acordades.

A continuació va parlar-se del problema que crea als Ajuntaments l'assumpte dels refugiats i el dels queviures; acordant així mateix dirigir-se a la superior autoritat per a que mira de solucionar ràpidament el problema.

Finalment i en mig d'una cordialitat i compenetració absoluta va acordar-se tenir una nova reunió el proper divendres a les quatre de la tarda.

Un home mort i un altre greument ferit a Ridaura d'Aro, a conseqüència d'una discussió

El dissabte a les dotze de la nit els veïns de Ridaura d'Aro que es trobaven al carrer amb motiu d'esperar l'acabament del toc de perill de bombardeig, de Guixols, quedaren sorpresos al veure com el veí d'aquell poble, Lluís Roca Cassà, s'adreçava als veïns també del mateix poble, Josep Cases i Jaume Costals i treient-se la pistola els hi engegava un seguit de trets fent que feris greument de mort a Josep Ferrer i amb ferides greus a Jaume Costals. Al mateix temps el Roca, al donar-se compte del que havia fet, intentà disparar-se un tret, però la bala de la pistola li va quedar encasquillada no podent portar a cap, per tant, el propòsit de suicidar-se.

Immediatament el Roca va presentar-se a l'Alcalde de la població donant compte del que havia fet ensems que els veïns Francesc Sala i altres s'apre-

saven a curar els ferits. Al mateix temps es personaven els metges doctors Casals de Ridaura i doctor Prim de Guixols els quals donaren ordre que els ferits fossin traslladats amb tota urgència a l'Hospital Comarcal d'aquesta ciutat.

Josep Ferrer Cases moria al cap de poc d'ingressar a l'esmentat hospital, ja que la ferida de la bala que li va entrar en el ventre, era mortal de necessitat.

Lluís Roca Cassà era posat immediatament a disposició del Tribunal fent-se càrrec del mateix la policia de Guixols.

Els mòvils que impulsaren aquest assassinat sembla que foren deguts a assumptes econòmics.

El mentat Roca vivia i feia vida merital des d'alguns anys amb la sogra de les dues víctimes.

(Ve de la pàgina 1.)

tairs socialistes i radical han ajornat les deliberacions fins a les sis de la tarda.

París, 17. — Chautemps ahir s'entrevistà amb Lebrun, a les 17.25

París, 17. — Ahir a les 6.43, Blum estigué encarregat de formar Govern.

París, 17. — Lleó Blum ahir tornà a l'Elisi a les 18.25. En sortir-ne, deu minuts després, declarà que el president de la República li havia pregat que formés nou Govern. Lleó Blum afegí: "— Intentaré complir l'encàrrec".

París, 17. — Lleó Blum ahir declarà: "— Vaig de seguida a la Cambra a consultar el grup socialista. No veuré el president de la Cambra, amb el qual ja m'he entrevistat, però visitaré el president del Senat".

Lleó Blum començà les seves consultes ahir vespre, a l'hotel Matignon.

París, 17. — La impressió general que poguerem recollir ahir nit fou que Lleó Blum intentarà de formar un Govern de Front Popular ampliat, és a dir, amb la col·laboració dels comunistes i de certs elements de centre, particularment Paul Reynaud, si bé aquesta col·laboració tan podrà ésser política com tècnica.

Ahir nit Lleó Blum rebé a Marcel Cachin i Maurice Thorez, ambdós del Partit Comunista, amb els quals tingué una llarga entrevista en relació amb la situació política.

Aquest matí han sigut represes les gestions per a la formació del nou Govern.

París, 17. — Els comunistes Thorez i Duclos anit passada feren saber a Lleó Blum que el Partit Comunista està disposat a participar en el Gabinet que actualment està formant.

Crònica: Com més militants s'usen a l'entitat "L'ADONA A LA RERAGUARDA" més preuats i objectes necessaris podrem cobrar els nostres combatents, ja que usen més grans els ingressos mensuals. Per la victòria que tots esperem, ingressen a aquesta organització de dones.

Marginals

La vida, amb els seus alts i baixos, comporta situacions que mai ens podem esperar. Quan res està amenaçat, quan el treball és l'objectiu màxim per assolir el benestar material i la cultura el gaudi espiritual, les idees de Pau acudeixen al cervell i per res del món, obeint l'imperatiu de les nostres conviccions pacifistes, ens entregariem a maniobres bèl·liques que desfermésin la bestialitat humana.

Diploma i Medalla, en el Govern "L'IMPÈRI". (El saló dels inventors). París 1930.

Diploma Medalla, en el Govern "L'IMPÈRI". (El saló dels inventors). París 1930.

Els millors draps per al vostre traje

QUINTANA

SASTRE

Plaça de les Carreres. — GIRONA

NOTICIES

D'acord amb les necessitats de la guerra per a l'obtenció de productes forestals, el conseller d'Agricultura senyor Calvet ha dictat normes per a tots els aprofitaments forestals compatibles amb la conservació dels nostres boscos, quedant exceptuats totalment quan es tracti de masses arbrades que formen parcs naturals o zones de protecció de monuments artístics.

La nostra Devesa hi entra de ple. Que ho recordin aquells, que alguna vegada han tingut intencions de tallar els arbres, sense comprendre que la nostra finca comunal, és admirada per propis i estranys, que és un lloc de contemplació estètica, que els éssers hi van desintegrant-se del món per gaudir en la calma l'exaltació de l'esperit.

La veritat és que quan s'ha intentat un atemptat als arbres de la nostra Devesa immortal, hi ha hagut sempre una ferma censura i acusació contra els regidors que ho intentaren i contra els veïns que ho consentien.

I és que, afortunadament la nostra ciutat ha tingut una ànima que l'ha dignificada.

Ara mateix, no obstant les preocupacions de la guerra provocada pels militars traïdors; no obstant els dolors de la guerra i els trastorns que porten en sí totes les revolucions, Girona va treballant per anar endavant; treballant en obres de bellesa, d'higiene i de cultura, a més de refugi per a resguardar-nos dels criminals bombardeigs dels facciosos.

Llàstima que el nostre Ajuntament, que tantes millores fa, tingui

oblidat el projecte de portada d'aigües pures i abundants a Girona, després del qual, i amb la construcció de mercats, Girona serà, definitivament, una gran ciutat.

La Guàrdia Urbana fa a mans de l'Alcaldia un tap de dipòsit de gasolina d'auto.

—**MAQUINA D'ESGRUIRE portable, compro ben pasada. Adreçar-se a l'Hotel Italians, Serra.**

POLÍTIQUES

Reunió general ordinària al Centre d'Unió Republicana de Girona

En la reunió general ordinària celebrada dissabte passat pels socis del Centre d'Unió Republicana d'aquesta ciutat, en el seu estatge social, va demostrar-se una vegada més l'hegemonia dels seus components. Amb una concurrència nombrosa i seguint les normes democràtiques que sempre han estat l'essència de la Societat, es varen manifestar les diverses opinions encaminades totes al millorament de la mateixa entitat, tant en la part política com en l'administrativa. Després de mogut debat l'assemblea manifestà la seva satisfacció per la situació econòmica en què es troba la Societat. A desgrat de l'estat anormal que estem vivint, es conserva el crèdit que sempre ha tingut el Centre d'Unió Republicana per la seva serietat en complir els compromisos que ha contret i